DAN CONSTANTIN MÂŢĂ
CLAUDIU GEORGE PUPĂZAN
IOAN DUMITRU APACHIŢEI

DREPT ADMINISTRATIV

Caiet de seminar

Partea I

Universul Juridic
București
-2024-

Cuprins

Tema de seminar 1
Administraţia publică. Noţiunile fundamentale ale dreptului administrativ 9
I. Aspecte teoretice 9
II. Teme de dezbatere 12
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 13
IV. Studii de caz 17

Tema de seminar 2
Normele de drept administrativ. Codificarea administrativă 20
I. Aspecte teoretice 20
II. Teme de dezbatere 22
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 24
IV. Studii de caz 28

Tema de seminar 3
Centralizarea administrativă. Deconcentrarea administrativă. Descentralizarea administrativă 31
I. Aspecte teoretice 31
II. Teme de dezbatere 33
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 35
IV. Studii de caz 38

Tema de seminar 4
Competenţa organului administraţiei publice. Capacitatea administrativă 41
I. Aspecte teoretice 41
II. Teme de dezbatere 43
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 44
IV. Studii de caz 48

Tema de seminar 5
Actele şi răspunderea Preşedintelui României 52
I. Aspecte teoretice 52
II. Teme de dezbatere 54
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 56
IV. Studii de caz 59

Tema de seminar 6
Statutul membrilor Guvernului. Prim-ministrul 62
I. Aspecte teoretice 62
II. Teme de dezbatere 63
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 65
IV. Studii de caz 68

Tema de seminar 7
Actele Guvernului 70
I. Aspecte teoretice 70
II. Teme de dezbatere 72
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 73
IV. Studii de caz 77

Tema de seminar 8
Autorităţi administrative centrale autonome 79
I. Aspecte teoretice 79
II. Teme de dezbatere 80
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 81
IV. Studii de caz 83

Tema de seminar 9
Principiul descentralizării. Principiul autonomiei locale. Principiul deconcentrării serviciilor publice 85
I. Aspecte teoretice 85
II. Teme de dezbatere 86
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 87
IV. Studii de caz 89

Tema de seminar 10
Statutul consilierului local. Actele Consiliului local. Statutul primarului. Actele primarului 91
I. Aspecte teoretice 91
I.1. Aspecte teoretice privind statutul consilierului local şi actele Consiliului local 91
I.2. Aspecte teoretice privind statutul şi actele primarului 92
II. Teme de dezbatere 93
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 94
IV. Studii de caz 98

Tema de seminar 11
Actele Consiliului Judeţean. Preşedintele consiliului judeţean. Secretarul general al unităţii administrativ-teritoriale 101
I. Aspecte teoretice 101
II. Teme de dezbatere 102
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 103
IV. Studii de caz 107

Tema de seminar 12
Statutul prefectului. Instituţia prefectului. Colegiul prefectural. Oficiul prefectural 110
I. Aspecte teoretice 110
II. Teme de dezbatere 111
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 113
IV. Studii de caz 116

Tema de seminar 13
Principiile funcţiei publice. Clasificarea funcţiilor publice. Raportul de serviciu 119
I. Aspecte teoretice 119
II. Teme de dezbatere 122
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 124
IV. Studii de caz 128

Tema de seminar 14
Drepturile şi obligaţiile funcţionarului public. Răspunderea funcţionarului public 132
I. Aspecte teoretice 132
II. Teme de dezbatere 135
III. Identificaţi varianta corectă din următoarele grile: 137
IV. Studii de caz 142

Răspunsuri grile 146

Tema de seminar 1

Administraţia publică. Noţiunile fundamentale ale dreptului administrativ

I. Aspecte teoretice

1. Administraţia publică reprezintă instrumentul principal prin care statul român îşi realizează funcţia executivă, organizând punerea în aplicare a legii şi prestând servicii publice esenţiale, în scopul asigurării bunăstării comunităţii naţionale.

Conceptul de administraţie publică este analizat în doctrina de specialitate sub două accepţiuni. În sens organic, structural sau formal, administraţia publică este concepută ca o sumă de autorităţi şi instituţii publice, care îndeplinesc, în baza şi în vederea executării legii, o activitate specifică. Privită din această perspectivă, administraţia publică este compusă, pe de-o parte, din autorităţile administraţiei centrale sau de stat: Preşedintele României, Guvernul, ministerele şi alte organe de specialitate subordonate Guvernului[1], autorităţile administrative centrale autonome[2] şi prefectul, iar, pe de altă parte, din autorităţile administraţiei publice locale: Consiliul judeţean, Consiliul local, preşedintele Consiliului judeţean şi primarul.

În sens material sau obiectiv, administraţia publică este privită ca o activitate ce se desfăşoară pe trei dimensiuni. Prima este componenta *dispozitivă* ce implică dreptul administraţiei ca, în cadrul raporturilor de

[1] Organele de specialitate ale administraţiei publice centrale, altele decât ministerele, sunt cunoscute sub diferite denumiri: agenţii, autorităţi, oficii, inspecţii, inspectorate etc. Spre exemplu: Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale, Autoritatea Naţională pentru Protecţia Consumatorilor, Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, Inspecţia Muncii, Inspectoratul de Stat în Construcţii.

[2] Aceste autorităţi sunt în raporturi de colaborare instituţională cu Guvernul. Cu titlu de exemplu, putem aminti: Autoritatea de Supraveghere Financiară, Avocatul Poporului, Serviciul Român de Informaţii, Banca Naţională a României sau Agenţia Naţională de Integritate.

subordonare, să redacteze acte normative, să dea dispoziţii, să exercite prerogativa de control şi să dispună, obiectiv, măsuri ce privesc suspendarea sau revocarea actelor administrative. Cea de-a doua componentă este activitatea de *execuţie* prin care administraţia publică organizează executarea legii sau execută în concret legea, prin emiterea ori încheierea de acte juridice sau prin săvârşirea de diferite fapte materiale cu consecinţe juridice. Ultima componentă este activitatea de *prestaţie* prin care administraţia publică organizează şi asigură buna funcţionare a serviciilor publice.

Instrumentele de care se foloseşte administraţia publică în desfăşurarea activităţii sale sunt: actele administrative de autoritate, contractele administrative, faptele materiale juridice şi operaţiunile administrative sau tehnico-materiale.

Actele administrative de autoritate sunt manifestări unilaterale şi exprese de voinţă ale administraţiei, date cu scopul de a produce efecte juridice, în sensul de a da naştere, modifica sau stinge raporturi juridice.

Contractele administrative sunt acorduri încheiate între administraţia publică şi un alt subiect de drept, de regulă, o persoană fizică sau juridică, în scopul realizării unui interes public, sub un regim de drept administrativ. Acestea pot avea ca obiect: executarea lucrărilor publice, achiziţiile publice sau valorificarea bunurilor proprietate publică.

Faptele materiale juridice sunt transformări în lumea materială înconjurătoare de care legea leagă producerea unor efecte juridice independent de existenţa unei manifestări de voinţă în acest sens. Acestea pot fi clasificate în acţiuni umane (cum sunt contravenţiile) şi evenimente naturale (naşterea sau decesul unei persoane ori calamităţile naturale).

Operaţiunile administrative sau tehnico-materiale sunt activităţi ale administraţiei care nu produc prin ele însele efecte juridice, dar care ajută ca actele administrative să fie emise, adoptate sau încheiate în mod valabil. Avem în vedere, fără a face o enumerare limitativă, avizele, rapoartele, referatele, expunerile de motive, notele de fundamentare sau procesele-verbale ale şedinţelor organelor administrative colegiale.

Doar din raţiuni didactice şi pentru o mai bună înţelegere a conceptelor, se face diferenţierea între cele două accepţiuni ale administraţiei publice (în sens organic şi material). În practică însă cele două dimensiuni nu pot fi

disociate, deoarece nu putem concepe autorităţi şi instituţii publice înfiinţate fără un scop, fără să desfăşoare o activitate şi, invers, o activitate de interes public care să nu fie alocată unui organ administrativ pentru a fi prestată.

2. Activitatea administraţiei publice dă substanţă şi dreptului administrativ, deoarece îi conturează obiectul de reglementare. Concret, dreptul administrativ este ramura dreptului care cuprinde acele norme juridice care reglementează relaţiile sociale referitoare la organizarea şi funcţionarea administraţiei publice pe baza şi în vederea executării legii. Avem în vedere norme juridice referitoare la: raporturile dintre autorităţi, pe de-o parte, şi dintre acestea şi persoanele fizice sau juridice, pe de altă parte; contenciosul administrativ, răspunderea administrativă, norme care privesc personalul administraţiei publice sau norme de procedură care stau la baza activităţii administraţiei centrale şi locale.

Cu toate că obiectul dreptului administrativ este unul destul de vast, fapt datorat complexităţii şi dimensiunii relaţiilor sociale care intră în sfera administraţiei publice, la baza acestuia stau o serie de noţiuni fundamentale, restrânse ca număr, care îl caracterizează şi, în acelaşi timp, împreună, îl delimitează faţă de obiectul altor ramuri de drept. Avem în vedere: puterea publică, interesul public şi serviciul public.

Puterea publică reprezintă prerogativa de a stabili şi a impune norme obligatorii, cu scopul de a proteja interesul general. Se remarcă aici caracterul ei coercitiv, precum şi gradul ridicat de specializare stabilit în funcţie de obiectivul urmărit în sfera administraţiei publice.

Interesul public sau interesul general este definit de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004[3], cu modificările şi completările ulterioare, ca fiind: „interesul care vizează ordinea de drept şi democraţia constituţională, garantarea drepturilor, libertăţilor şi îndatoririlor fundamentale ale cetăţenilor, satisfacerea nevoilor comunitare şi realizarea competenţei autorităţilor şi instituţiilor publice" [art. 2 alin. (1) lit. r)].

Serviciul public reprezintă activitatea organizată sau autorizată de un organ administrativ, cu scopul de a satisface anumite nevoi sociale şi de a

[3] Publicată în M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004.